

citere nogle faa Linier —: „Kun maa jeg sige, at det forekommer mig, Udvalget kunde være gaaet den langt kortere Vej at stille Ændringsforslag om, at de to saa stærkt misforstaaede Linier i Lovforslaget skulde udgaa“. Det er altsaa det, vi her har gjort. Nu synes der ikke at være Stemning for at følge Ministeren, i hvert Fald ikke hos et stort Antal af Udvalgets Medlemmer, men jeg vil haabe, at Tinget følger Ministeren, saa at vi saavel for Sparekassernes som for Bankernes Vedkommende kan opretholde den gældende Tilstand, hvad man vil gøre, naar det paa-gældende Stykke udgaa.

Ændringsforslagene Nr. 3, 4 og 5, som er stillede af Handelsministeren, er redaktionelle, og jeg kan anbefale dem.

Ændringsforslag Nr. 6 er det samme Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og jeg stillede til anden Behandling, og det er nu tiltraadt af en Del flere af Udvalgets Medlemmer, der er Repræsentanter for de forskellige Partier, undtagen for Socialdemokraterne. Det drejer sig om den Kontantreserve, som særlig de større Banker efter vor Mening bør have. Der er ingen Grund for mig til at komme dybt ind paa dette Spørgsmaal. Det blev omtalt ved anden Behandling, hvor jeg gjorde opmærksom paa, at det næsten var den eneste For- dring, man stillede til Bankerne, nemlig, at de skulde opfylde de Forpligtelser, en Bank rettelig bør have: at være i Besiddelse af fornøden Kontantreserve. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, som ikke kan være til Stede i Øjeblikket, udtalte sig saavel ved første som ved anden Behandling udførligt om Nødvendigheden af, at Bankerne paa den Maade er likvide. Der blev af den højt-ærede Handelsminister ved anden Behandling rejst den Indvending, at der ikke i vort Forslag stod noget om, hvornaar denne Kontantreserve skulde benyttes, og jeg havde en Følelse af, at enkelte Medlemmer afholdt sig fra at stemme for Ændringsforslaget, alene fordi de mente, at dette var en Mangel ved det. Forslagsstillerne kan nu ikke indrømme, at det er en Nødvendighed, at det skal anføres, under hvilke Forhold en Reserve — hvad enten det er en kontant Reserve eller en Reservefond — skal benyttes. Kun hvis den skal have, om jeg saa maa sige, en ret ensidig Benyttelse, saa at man ikke i al Almindelighed vil tillade, at vedkom-mende Reserver benyttes paa den Maade, man almindelig gaar ud fra, at en Re-

serve benyttes, er det nødvendigt at ind-sætte Bestemmelser herom. Dette frem-gaar ogsaa af det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 14 til Sparekasse-lovforslaget, og som er omtalt af den ærede Ordfører (Andreasen). Dette Æn-dringsforslag handler om den Kursregu-leringsfond, der vil være at henlægge, for saa vidt det ved den første Opgørelse viser sig, at der efter de nye Regler for Op-gørelsen af Fondsbeholdningen i Sparekas-sen maatte blive et Overskud, og det siges her, at paa denne Kursreguleringsfond skal senere indtrædende Kurstab afskrives. Men dette vil altsaa sige, at man vil sikre sig imod, at der ved senere Opgørelser skulde lægges yderligere hen til denne Kursregu-leringsfond. Hvis der i al Almindelighed kun stod „en Kursreguleringsfond“, vilde der selvfølgelig lige saavel være at lægge til denne Kursreguleringsfond, naar der blev et Overskud ved Opgørelsen, som der skal være Tilladelse til at tage af den, naar der bliver Tab, men nu har man vil-let slaa fast, at denne Kursreguleringsfond ikke skal være en almindelig Kursregu-leringsfond, men kun skal være en Fond, af hvilken der kan tages, for saa vidt Op-gørelsen viser Tab paa Grund af Kurs-nedgang. For Resten gælder noget lig-nende med Hensyn til den almindelige Re-servefond, der er Tale om i Banklovsfor-slagets § 4, hvor det for det første er be-stemt, at af det Nettooverskud, som Aars-regnskabet udviser, efter at et muligt Underskud fra tidligere Aar er dækket, skal henlægges 10 pCt. til en Reservefond, indtil denne udgør en Femtedel af Aktie- eller Andelskapitalen, og der siges saa, at „hvad der saaledes er henlagt, kan kun anvendes til Dækning af Underskud, som Aarsregnskabet udviser“, men saa staaer der videre i et nyt Stykke: „Til Reserve-fonden skal endvidere henlægges“ o. s. v. Der er ingen som helst Bestemmelse om, hvad der paa den Maade „endvidere henlægges“, der er ingen som helst Be-stemmelse om, hvad denne særlige Re-servefond skal bruges til. Og det er efter Forslagsstillerens Mening korrekt ikke at sige, hvad en Reservefond skal bruges til, kun naar der er Tale om en bestemt en-sidig Anvendelse, er det nødvendigt at træffe en Bestemmelse om, at det er denne bestemte Anvendelse, den skal have. Ellers ligger det i selve Udtrykket Re-serve, i dette Tilfælde Kontantreserve, at Meningen selvfølgelig er, at Banken i paakommende Tilfælde skal kunne opfylde de Krav, der med Rette kan stilles til